

Gospel

RIDERS

jäsenlehti 4/2017
moottoripyöräkerho ry

WWW.GOSPELRIDERS.FI

Pääkirjoitus

PT Juntumaa

Aikansa kutakin

Se oli sellainen ajokausi.

Samanlainen kaikille, mutta niin erilainen itse kullekin. Tämäkin lehti avaa ikkunoita siihen, kuinka erilaisia ajokaudet voivat olla eri henkilöille. Olemme jokainen uniikkeja yksilöitä iloinemme, suruinemme ja asioinemme. Kaikessa erilaisuudessamme olemme kuitenkin yhtä, Jumalan ja hienon harrastuksemme yhdistämää joukkoa. Elämme ja ajamme yhteisten arvojen ja saman intohimon siivittämänä.

Omat moottoripyöräilyni jäivät tällä kaudella paria sataa vaille kahteentoistatuhanteen kilometriin. Käytin sanaa jäivät, koska noilla numeroilla ollaan kaukana huippuvuosisista 2006–2015, joiden keskiarvo oli kahdeksantoistatuhatta.

Silkkaa iloa ja hauskuutta oli kuitenkin jokainen kilometri tälläkin kaudella – joitakin kaatosateisia, hyytävän vilpoisia ja tuskallisen hikoiluttavia ajoja sekä kriittisiä läheltä piti -hetkiä lukuun ottamatta. Mutta näin jälkeinpäin nekin ovat vain mukavia muistoja!

Päätoimittajuuteni Gospel Riders -jäsenlehdessä päättyi tähän numeroon. Siirryn takaisin satunnaisesti avustajaksi, jollainen olin vuosia ennen tätä kaksivuotiseksi jäävää tehtävää. Työtilanteeni elää ja muutkin elämän olosuhteet vaihtelevat, ja lopettamispäätös on yksi näiden tekijöiden sanelemista ratkaisuista. Tilanteessa, jossa elän, aluevastaavan tehtävä ja biker pastorin rooli riittävät. Niissä jatkan toistaiseksi.

Vaikka aika oli lyhyt, se oli mielenkiintoinen, monipuolinen ja opettavainenkin – vaikka minulla oli aiemmilta ajoilta

yhdeksän vuoden kokemus lehtitoimittajan työstä. Oppia ikä kaikki.

Ennen kuin mainitsen vielä yhden toimittajakautteeni liittyvän asian, pohjustan asiaa pikku tarinalla saarnamiehestä ja hänen tulkistaan. Kun tulkkaukset veivät jatkuvasti huomattavasti pitempään kuin puhujan repliikit, saarnamies kääntyi lopulta tulkin puoleen ja kysyi, miksi hän tulkki niin monisanaisesti. Teen puheestasi paljon paremman! Tulkki totesi.

En tiedä, onko minulla tässä tilanteessa aihetta pyytää anteeksi avustajiltani. Tunnustan nimittäin, että olen peukaloinut jokaista käsiini tullutta juttua. Juuri koskaan en ole niitä pidentänyt – paitsi lauserakenteista olen joskus tehnyt kokonaisia – mutta lähes aina olen lyhentänyt niitä. Tarinan tulkkiin vedoten vakuutan: olen vain pyrkinyt tekemään teksteistänne parempia! Selkeitä, lukijaystävällisiä ja napakoita. Toivottavasti se on sopinut.

Kypärrä kohottaen kiitän teitä kaikkia, varsinkin lehteen juttuja ja kuvia lähettäneitä vakituksia ja satunnaisia avustajia, mutta myös lukijoita, tukijoita ja esirukoilijoita.

Seuraajani nimi ei ole tätä kirjoittaessani tiedossa, mutta olipa hän kuka tahansa, avustakaa ja tukekaa myös häntä. Niin minäkin aion tehdä.

Se oli sellainen projekti.

PeeTee

Gospel
RIDERS

ISSN 1235-3477

Jäsenlehti

Päätoimittaja:
Päivö T. Juntumaa, Mäkipellontie 2 C 8,
16900 Lammi
041-430 3000, ptjuntumaa@gmail.com
Taitto: Juhani Partanen, 0400-656 084
Kansikuva: Jouko Virta

Mainosmyynti: Euroll Oy/Reijo Ruotsalainen,
0400-562 088 reijo.ruotsalainen@gmail.com

Julkaisija: Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

Painopaikka: Ab Forsberg-Rahkola Oy, Pietarsaari

Seuraava kerholehti ilmestyy maaliskuun alussa 2018. Aineistopäivä on 15.2. 2018.

Aineistot on toimitettava Juhanille osoitteeseen kj.partanen@pp.inet.fi.

Puheenjohtajan palsta

Mika Saarinen

Terveiset vastuunkantajilta

Gospel Ridersin vastuunkantajapäivät kokosi lokakuun loppupuolella iloisen joukon aluevastaavia ja muita kerhoaktiiveja Vesangalle, Kiponniemen toimintakeskukseen. Tavallistakin maireampi hymy oli niillä, jotka olivat saapuneet moottoripyörällä antamatta koleaan sään haitata. Pikkutiet ja syysmaisemat olivat parhaimmillaan!

Päivien tarkoituksena oli tarjota vastuunkantajille virkistystä ja vertaistukea. Niinpä jokainen halukas sai jakaa kuulumisiaan ja ajatuksiaan yhteiseksi rakennukseksi. Keskinäistä yhteyttä koettiin lisäksi PeeTeen ja Laten tarjoileman Sanan, yhteisen rukouksen sekä Esan ja Minnan johtaman musiikin välityksellä.

Toinen päätavoitteemme oli tarjota koulutustajaa mahdollisuustyöskennellä yhdessä. Tällä kertaa koulutus kohdistui kerhon nettisivujen muokkaamiseen, mihin moni sai kaipaamaansa apua Vespan opastamana. Pari- ja ryhmätyöskentelyissä pohdittiin muun muassa kerhon olemusta ja tulevaisuutta sekä periaatteellisella että käytännöllisellä tasolla. Keskustelua jatkettiin koko suurella joukolla Katin kirjatessa ryhmien ajatuksia fläppitaululle.

Keskusteluissa tuli esiin vastuunkan-

tajien yhteisenä näkemyksenä seuraavia asioita: Haluamme olla motoristeina motoristien joukossa, samalta tasolta, helposti lähestyttäviä ja aidosti toisista kiinnostuneita. Toivomme, että meidät koettaisiin avuliaisina, ystävällisinä, lainkuuliaisina, rehellisinä ja rakastavina. Haluamme olla hyvä yhteistyökumppani. Haluamme olla motoristien keskuudessa ilosanoman heijastajia ja säilyttää selkeästi kristillisen identiteetin.

Selkeästi kristillinen identiteetti ja raamatullisten, kristillisten arvojen säilyttäminen olivatkin selvästi vastuunkantajillemme sydämen asia. Iloitsin kovasti siitä yksimielisyydestä, joka vallitsi keskustellessamme tästä syvimmästä ytimestämme. Myös kerhomme luonnetta yhteiskristillisenä moottoripyöräkerhona yli seurakuntarajojen pidettiin edelleen tärkeänä.

Käytännön asioita ja ehdotuksia tuli myös paljon. Yhteistyötä haluttiin rakentaa alueosastojen kesken sekä seurakuntien ja maallisten moottoripyöräkerhojen kanssa. Mietittiin, miten voitaisiin osallistua enemmän yleisiin motoristitapahtumiin tai järjestää hyväntekeväisyysajoja ja -tempauksia. Keskusteltiin kerhon ikärakenteesta.

Pohdittiin kerhotallien merkitystä alueosastojen toiminnan vahvistamisessa.

Ajokoulutuksen suhteen mietimme MP-EAK:n yleistä profiiliin nostoa kerhossamme sekä sitä, voisimmeko järjestää enemmän koulutuksia myös soralla ja radalla. Keskustelimme myös kerhoiloista, viikonloppukokoumisista ja pidemmistä GR-reissuista. Pohdimme, kuinka paljon kerho on kerholaisia varten ja mikä rooli ulkopuolisten tavoittamisella meille on. Yhteenvetona eräältä ryhmältä tuli hyvä kiteytys: "Haluamme olla sopivasti sisäänpäin lämpiävä ja ulospäin suuntautunut."

"Ihanan rento fiilis, hengellisesti antoisa, ahaa-elämyksiä, sydämellinen yhteishenki, vahva rukouksen ilmapiiri, erittäin hyödyllinen, ihana huumori, hyväksi vahvistukseksi..." Palautteen perusteella viikonlopusta oli saatu uusia voimia ja eväitä arkeen. Seuraavaksi kaikilla kerholaisilla on mahdollisuus kokoontua Motoristin huoltopäiville maaliskuun 16.-18. päivä. Sitä ennen tavataan muun muassa MP 18 -messuilla!

Muistakaahan latailla akkuja välillä, omia ja pyörän!

Mika

Muistoa kunnioittaan

Vappu Heiskanen

Gospel Riders Savo

8/1955 - 11/2017

Muistamme Vapun 7xSF-kesäkiertueilta rakaudellisena ja rohkaisevana hyvän ilmapiirin luoja. Yhdessä Timon kanssa he kypsinä kristittyinä toivat vakautta ja levollisuutta motoristijoukkoomme. Vappu palveli mielellään ja kyselemättä, mitä siitä itse kostuu, ja osoitti puheellaan ja käytöksellään uskovansa toisista hyvää. Viime kesänä Vappu ei enää sairautensa vuoksi päässyt mukaan kiertueelle. Jäämme

kaipaamaan Vappua rakkaana ystävänä ja sisarena, kunnes jälleen kohtaamme. Muistamme Timoa ja koko perhettä rukouksin.

Hallitus tiedottaa: Kerholehden päätoimittaja vaihtuu

PeeTee Juntumaalle myönnetään omasta pyynnöstä vapautus kerholehden päätoimittajan tehtävästä 31.12.2017. Kiitämme PeeTeetä hyvin hoidetusta palveluksesta! PeeTee keskeytyy jatkossa motoristipastorin ja aluevastaavan tehtäviin.

Samalla meillä on ilo ilmoittaa, että päätoimittajaksi palaa 1.1.2018 alkaen Juhani Partanen. Toivotamme Juhani siunausta ja menestystä tässä palvelutehtävässä!

Sumiaisten kirkkopihä täyttyi vuosikokoukseen saapuneiden motoristien rautaratsuista. Vastaanottajana pyörien välissä gr-motoristi, kirkkoherra Lauri Late Pietikäinen. Vanhat tutut tervehtivät toisiaan lämpimästi.

Sumiaisissa pidettiin

Leppoisa kiitoskirkko ja napakka vuosikokous

Alkava ruska muodosti sointuvan ja pirteän lisävärin moottoripyörien ja niiden kuskiensa värikirjoon Sumiaisten kirkon edustalla syyskuun toiseksi viimeisenä lauantaina.

No jopa on kaunista, silmä leppää! Sisään tulevan tekee mieli askeltaa verkkaisesti; katse tavoittaa yhä uusia, kauniita yksityiskoh-
tia Sumiaisten kirkon kuorista ja muualtakin. Siinä on suomalainen puu taipunut moneksi. Taiteilijat, puusepät ynnä muut ovat panneet parastaan, ja tulos kelpaisi kirkonrakentajien diplomityöksi.

Ympäristössäkään ei ole toivomisen varaa; Sumiaisten seurakunnan pyhäkkö seisoo luonnon helmassa, vesistöjen keskellä.

Ja onpa näillä konnuilla jotakin ainutlaatuistakin: lähellä virtaa Euroopan lyhin joki, joka on peräti yhden metrin pituinen. Sen ehtisi meloa läpi vaikka virrensäkeistöjen välissä.

Selvät sanat ja sävelet

Musiikkia, kaksi pikku puheenvuoroa ja ehtoollinen – niistä elementeistä koostui Gospel Riders -kerhon kiitoskirkko 2017. Bikerpastori **Late Pietikäinen**

johti tilaisuutta ja koko tapahtumapäivää omaan rentoon ja humoristiseen tyyliinsä, asusteinaan Gospel Riders -liivi ja t-paita sekä ajohousut.

Ja asiaa tuli kuin liukuhihnalta tilanteessa kuin tilanteessa.

– Ei tompeleita vaan temppeleitä on tullut tänne. Kaikki uskovat ovat Pyhän Hengen temppeleitä, Late muotoili alkusanoissaan, jotka voitaneen tulkita vapaamuotoiseksi alkuliturgiaksi.

Musiikissa palvelivat useille

kerholaisille tutut, mainiot musiikkivirtuoosit **Esa Anttila** ja **Minna Ollikainen**.

Tilaisuuden ensimmäisen puheenvuoron piti toinen bikerpastori, Turun aluevastaava **Arto Koivukoski**. Kiitoskirkossa kun oltiin, Arto jutteli kiitollisuuden merkityksestä.

– Voimme päättää, ruokimmeko kiitollisuutta vai kiittämättömyyttä, hän tähdensi.

Ja kiitoksen aihetta on, toden totta.

Vastuunkantoa Gospel Ridersissa

Vuosikokous

– Kuten Roomalaiskirjeessä sanotaan, Jumalan sana on meitä lähellä ja hänen valtakuntansa on sisäisesti meissä. Uskossa on kyse suhteesta Jumalaan, Arto tiivisti.

Toisen puheenvuoron piti allekirjoittanut, mutta palstatilan säästämiseksi ei siitä sen enempää.

Liiviporukka alttarilla

Laulunumerot sisältänyt lunttilappu oli Late-pastorilta kadoksissa parikin kertaa tilaisuuden aikana, eteenpäin päästiin.

Ensimmäisestä korinttilaiskirjeestä luettujen ehtoollisen asetussanojen ja asiaan kuluviin rukousten myötä Late johdatteli motoristiporukan ja muutaman paikallisen yhteiselle Herran aterialle.

– Olkee hyvä ja tulkee ehtoolliselle, hän kehotti aitoon tyylinsä.

Tilaisuuden osanottajamäärä osoittautui hieman ennakkotietoja runsaammaksi, koska pikarit kaitteella kävivät vähiin. Ehtoollisessa palvelleet Late ja Arto osoittivat tilanteessa kiitettävää luovuutta, ja kaikki järjestyi. Käytännölliset asiat ovat onneksi taka-alalla silloin, kun mielet ovat kiinnittyneet hengelliseen, Herran kohtaamiseen.

On aina vaikuttava näky, kun kymmenet erilaiset, mutta samanhenkiset motoristit, selkämerkillä tai ilman, polvistuvat rinta rinnan Herran kasvojen eteen. Kiitoskirjosta jäi lämmin ja keskinäistä yhteyttä heijastava jälkimaku.

Rivakka ja hyvähenkinen syyskokous

Sääntömääräisen syyskokouksen pykälärimpsun kimppuun päästiin puolisen tuntia myöhässä. Viivytyksellä johtui ruokailusta, johon osallistui niin ikään hieman odotettua isompi – tai sitten nälkäisempi – motoristijoukko. Keittiö sai panna kaiken taitonsa peliin ja kolta kaapin perukatkin loihitiakseen pikavauhtia lisää syötävää.

Vaikka mahdollisimman isoa osanottoa aina toivotaan, olisiko tässä pieni toimintatapojen tarkistuksen paikka? Syyskokoukseen olisi hyvä ilmoittautua ennakolta.

Kokous eteni sujuvasti mutta

Puheenjohtaja Mika Saarinen johti kokousta, sihteerinä toimi läppäriä naputteleva Martti Jantunen.

ilman kiireen tuntua **Mika Saarisen** johdolla. Ensimmäinen varsinainen keskustelu herättänyt asia oli ensi vuoden toimintasuunnitelma. Ainoa siihen tehty lisäys koskee vuoden 2020 Israeliin suunnautuvan moottoripyöräreissun suunnittelun aloitusta. Muita kommentteja kirvoittivat muun muassa eräät 7xSF-ajoon liittyvät seikat, motoristikirkoista informointi, vuosia pysähdyksissä ollut varuskunta-

työ sekä koulutus aluevastaavien mediaosaamiseen. Viime mainittu asia eteni nopeasti; koulutusta tarjottiin jo kuukautta myöhemmin vastuunkantajapäivillä.

Talousarvionkaan kanssa ei aikailtu. Esitetyt laskelmat vaikuttivat hyvin harkituilta. Pientä keskustelua herätti se, ettei Imatran ajoihin ollut osoitettu rahaa yhteisestä budjetista. Kokous päättyi kuitenkin hallituksen näkemykses-

sä, että tapahtumasta ei aiheudu välttämättömiä kuluja.

Vaalitoimikunta pääsi helpolla

Henkilövalinnat ovat usein pitkittäneet kokousta, mutta ei tällä kertaa.

Ensimmäinen päätös koski hallituksen jäsenten lukumäärää. Se pysyy nykyisellään, kuusi varsinais-

Moottoripyöriä kuskeineen ja kyytiläisineen saapui Sumiaisiin runsas joukko.

Harvoin on Sumiaisten kirkossa polvistunut näin iso joukko motoristeja ehtoolliselle. Jakajina vasemmalla Lauri Pietikäinen ja Arto Koivukoski.

ta ja kaksi varajäsentä.

Viime vuonna työnsä aloittanut vaalitoimikunta pääsi tänä vuonna helpolla. Alueilta ja jäsenistöltä oli tullut etukäteen vain kaksi ehdotusta uusiksi hallituksen jäseniksi. Vaikka päätösvalta valinnoissa on yksiselitteisesti vain ja ainoastaan syyskokouksella, Sumiaisiin koontuneet kerholaiset osoittivat merkittävää arvostusta sekä alueosastojen että vaalitoimikunnan ennakkotyöskentelyä kohtaan. Molemmat ehdotetut, **Jarmo Ruuska** Riihimäeltä (Hämeenlinnan alue) ja **Timo Qvist** Ylivieskasta (Botnian alue), valittiin yksimielisesti kerhon hallitukseen seuraaviksi kahdeksi vuodeksi. Kun erovuorossa ollut **Jukka Parkkinen** valittiin niin ikään yksimielisesti jatkokoon, valinnat olivat harvinaisen selvät.

Tästä eteenpäin

Nopeasti hurautti kokous puheenjohtajan viimeiseen nujiakopautukseen. Mitään paljon aikaa vievää, aivonystyröitä hiertävää tai keskinäistä yhteyttä koettelevaa ei ilmennyt. Rakentavan ja sopuisan kokouksen päättyttyä voi todeta

Musiikista vastasivat Esa Anttila ja Minna Ollikainen.

kulahtaneen, mutta osuvan sanonnan mukaisesti: tästä on hyvä jatkaa.

Syyskokouksen virallinen pöytäkirja tulee ajallaan jäsenistön nähtäville kerhon nettisivuille.

Kokouksen päättyttyä ei turhia

vitkasteltu. Kirkon edustalta kuuluva jatkuva murina ja hurina kertoi, että monilla oli mielessä kotikonttu ja ehkä kotisauna. Merkittävä osa kerholaisista ajeli kuitenkin vielä Laten opastamana paikalliseen leirikeskukseen viettämään iltaa,

saunomaan ja syömään. Ja mikäs sen hienompaa. Sen kerran, kun tullaan yhteen, niin ollaan sitten yhdessä ja lähdetään vasta, kun on ihan pakko.

Teksti: PeeTee Juntumaa
Kuvat: Jouko Virta

Ari-ukin kesän kokoontumisajot

Luoja antoi terveyttä tällekin kesälle pyörillä ajeluun, vaikka alun perin näytti pahalta. Jos en Hontan päälle päässyt niin Pappa Tunturin sentään. Liekö ihmeperantuminen kohdallani totta vai oliko kirurgin antama tuomio lonkan kunnosta kimmokkeena sinnitellä kesä ilman leikkausta?

Osallistuin kesän aikana peräti kahteen Gospel Riders -kerhon tilaisuuteen. Pieksämäen torilla 7xSF -tapahtumassa änkesin Pappa Tunturini oikeiden moottoripyörien riviin.

Oman seurakuntamme leirikeskukseen, vammaisten rippikoululeirille järkätylle GR-vierailulle, pääsin Hontan kanssa. Kahdelle velikullalle annoin kyydit, eikä kuulemma pelottanut yhtään. Sain jaksaa ilon heidän kanssaan, ja se oli yksi kesän huippuhetkestä.

Iltalennolta ajatuksen siivin Eestiin

En tahtoisi valittaa, mutta raha on tiukassa ja pyörä samassa jamassa ukin kanssa. Reissaaminen ja vaikkapa osallistuminen kokoontumisajoihin on miltei mahdotonta. Mummin terveys tempuilee, eikä hän voi jäädä yksin kotiin pidemmäksi aikaa. Siksi eri puolilla kotimaata oleviin GR:n tilaisuuksiin ja kokoontumisiin pääseminen on tällä hetkellä pois suljettua – ulkomaille lähdistä puhumattakaan, vaikka mieli tekisi. Pienet iltajelut onnistuvat, samoin muutaman tunnin virvelöintiä lähimaisemiin.

Sorsajahdin aloitukseen pääsin lähtemään Hontalla. Muut olivat tulleet, milläs muilla kuin maastureillaan, kontit varusteita tursuten. Sorsien iltalennon jälkeen en tohtinut ajella pimeässä kotiin, kun Hontan valotkaan eivät ole hääppöiset. Takabaxilla oli telta ja makuupussi siltä varalta, että majassa ei olisi makuupaikkoja. Piti hän illan pimennyttyä kokea kesän parhaat tarinat ja majan saunan ehdottomat huippulöylyt.

Melkein piipahdin MOJ:ssa ja vierailu Eestiinkin oli ajatuksissa. GR:n syyskokoukseen ei ollut kaukana, Sumiaisissa, vajaat sata kilometriä suuntaansa. Kohtuul-

Honta ja tuleva gospelrider.

Kaunokaiseni, Tunturi vuosimallia 1982.

linen kelikin sattui sille päivälle. Mieli teki ajella tapaamaan motoristiporukkaa, mutta tälläkin kertaa oli asetettava etusijalle läheisten toiveet ja reissu jäi haaveeksi.

Elämässä on asiat laitettava tärkeysjärjestykseen

Näin meni kesä. Kaikkea ei saa, ja moneen sellaiseen paikkaan ei pääse, minne mieli tekisi. Honta ja ukki ovat raihnaisia. Minulla on kuitenkin tuo mopo, se on kotimainen ja kestää hamaan tulevaisuuteen. Terveys ei ole kokonaan omassa käsissäni. Elämässä on asetettava asiat tärkeysjärjestykseen. Jos minä en sitä tee, sen tekee joku muu. Hän näkee paremmin kokonaisuuden ja hänellä on valta ja voima toimia kysymättä minulta lupaa.

Ensi kesänä nähdään, ajallaan vaikka MOJ-meetingiin, jos minä saan päättää. Oliko se joku vanha sanonta, joka toteaa, että *ihminen päättää, Jumala säättää?*

Ari-ukki

Kesää ja EMC:tä muistellen

Motoristi-mummin repsikka Garhu Rohkean seikkailut. Kuvat ja teksti Päivi Vesamäki.

Saksalaissyntyinen, Espanjan EMC:stä adoptoitu Garhu Rohkea Sveitsin Jura-vuoristossa, (kierto)matkalla Latvian EMC-ralliin.

"Huh helpotusta!" Perillä Latvian EMC:ssä pitkän, mutta hyvin sujuneen matkan jälkeen. Onneksi olivat hoitaneet nämä Baja-majat paikoilleen.

"Ja ruokaa!" Hyvää ruokaa tekivät meille. Sitä oli tarjolla ennakkoon tilanneille monta kertaa päivässä. Paikalla oli myös grilli-kahvilavaunu.

EMC-matkalla

Tämän vuoden European Motorcyclists for Christ-rallin (EMC) järjesti 3.-6. elokuuta CMA:n (Christian Motorcyclists Association) Latvian osasto. Se oli hatunnoston arvoinen suoritus. Noin kymmenen jäsenen kerho järjesti tapahtuman koko Euroopan kristityille motoristeille. Järjestäjien asennetta kuvasi hyvin toteamus: nukkumiseen on aikaa sitten rallin jälkeen.

Suomalaisten gospelriderien kesken oli sovittu tapaaminen Jelgavan Hesburgeriin – keiden aika-aulaan ja matkasuunnitelmaan se vain sopi. Tarkoituksena oli ajaa sieltä yhdessä rallialueelle. Tiedossa oli, että kerholaiset tulevat tapahtumaan eri reittejä ja eri aikatauluilla, toiset suoraan Tallinnasta ja toiset kesän Euroopan-kiertueeltaan. Jelgavan kokoontumispaikalle ilmaantui kaksitoista kerholaista ja kahdeksan pyörää.

Vaihdettuamme kuulumiset ja nautittuamme Hesburgerin antimia lähdimme kohti 25 kilometrin päästä sijaitsevaa Zaleniekin kylää. Jelgavan kaupungin jälkeen ajoimme paikallistietä, joka sopi kuoppien ja töyssyjen puolesta parhaiten enduropyörille. Kyydissä olia tuntui ainakin olevan huolissaan hammaspaikkojen kiinnipysymisestä.

Ehdimme hyvissä ajoin rallipaikalle, joka oli erään järjestävän kerhon jäsenen maatilalla oleva peltoalue varustettuna teltalla, myyntiautolla ja muilla rakennelmissa.

Tapahtumapaikalle ei ollut ilmoitettu katuosoitetta, ainoastaan kylän nimi ja GPS-koordinaatit. Tämä taisi aiheuttaa monille pai-

kalle tulleille suunnistushaasteita. Ainakin joku kerhomme motoristi ajoi paikan ohi ja soitteli sitten jonkun matkan päästä ajo-ohjeita. Jos nimeän muuten hyvin järjestetystä tapahtumasta jonkun osa-alueen, jonka olisi voinut tehdä toisin, se on ajo-ohjeet ja tapahtumapaikan opastus. Jo ennen EMC-Rallya oli tapahtuman facebook-sivuilla kyselyjä tarkemmasta osoitteesta, ja silti ohjeissa oli toivomisen varaa.

Ilmiö ei ole tosin uusi EMC-matkoilla. Edellisenä vuonna Tarragonassa oli myös osoitetiedot GPS-koordinaatteina, jotka saivat minut ja perässäni tulleen harhailemaan kymmenien kilometrien päähän tapahtumapaikalta paahattavassa kuumuudessa. Tällä kertaa **Mika** ja **Pike Saarisen** perässä tullut letkamme löysi suoraan perille.

Hengellistä antia ja yhteyttä

Tapahtuman hengellinen teema nousi Roomalaiskirjeen 10. luvun jakeista 14-15: "And how can they believe", eli "kuinka he voivat uskoa siihen, mistä eivät ole kuulleet?" Paavali jatkaa edelleen huomauttamalla, että uskomiseen ja kuulemiseen tarvitaan julistajia

Perillä joutui tämä urhea repsikka nukkumaan yönsä Hondan takaboksis- sa. Kuskini nukkui Vespa-miehensä kanssa mainiossa majoitusmökissä noin kahdeksan kilometrin päässä.

Latviassa

Ammattilainen hoiti hommansa; lyhyt kiihdytys ja hallitusti kahdeksan ihmisen yli. Kuva: Päivi Vesämäki.

ja heille taas lähettäjiä.

Sanan kuulemista EMC-ralli tarjosi sekä aamu- että iltapäivisin. Kuulimme aikaisemmista EMC-tapahtumista tuttuja rohkaisevia puhujia **Rene Changuonia** ja **Mike Fittonia** sekä järjestävän kerhon jäsenten todistuksia. Paikallisten puheenvuoroihin liittyi kerrontaa yli 25 vuotta sitten päätyneestä neuvostovallan ajasta. Suomen itsenäisyyden juhluvuotta ajatellen mieleeni nousi hiljainen kiitosrukous siitä, ettei meidän tarvinnut elää samaa 45 vuoden vaihetta kuin Baltian kansojen.

EMC tapahtumassa oli taas kiva tavata aikaisemmista tapaamisista tutuksi tulleita biker-ystäviä sekä kotimaasta että ulkomailta. Suomalaiset olivat perinteiseen tapaan hyvin edustettuina. Jäsenmäärältään suurimman kerhon, Gospel Ridersin, jäseniä oli luonnollisesti eniten. Tarkkaa lukumäärää en saanut laskettua, mutta 70 lienee melko hyvä arvio. Suomalaisista veljeskerhoista oli osanottajia CMA:sta, Ambassadors for Jesus Christ MM -kerhosta ja Preacher MC:stä.

Pyörätaituruutta ja ympäristöoppia ajeluilla

EMC-rallin ohjelmaan kuului tasapainoisesti sekä hengellistä ohjelmaa että moottoripyöräilyyn painottuvaa asiaa.

Eräänä iltana saimme kunnon ajonäytöksen. Baltian trialimestari **Andris Grenfeldt** taituroi ensin itsensä ajoramppitelineelle pyö-

rän kanssa hyppien. Tämän jälkeen yleisöstä pääsi mukaan vapaaehtoisia avustajia nurmikolle makamaan. Esiintyjä suoritti pyöränsä kanssa hallitun ylilennon pompah- taen ensin yhden avustajan ylitse. Tämän jälkeen avustajia lisättiin yksi kerrallaan, ja lopulta nurmikolla makasi kahdeksan avustajaa rinta rinnan. Suomalaisiakin siinä pötkötteli, kuinkas muuten. Joku

Päivällä sainkin sitten ista ohjelmateltan pehmeimmällä paikalla. Se oli mukavaa, koska hyviä puheita ja lauluja riitti koko päiväksi.

Sana oli tietenkin läsnä, oltiinhan Euroopan kristittyjen motoristien tapahtumassa.

Hienosti oli meille laitettu tapahtumapaikka. Piti oikein kuvata kaikkea mitä olivat meitä varten tehneet.

Iltauotiopaikka. Istuinpaalini oli tosin pelottavan lähellä nuotiota.

Tässä takanani on oma pieni järvi, jonka äärellä oli myös hiekkaranta. Siinä kelpasi köllötellä!

Näkymät lammelle viereiseltä kukkulalta. Tässä olikin turvallisempi paikka istua, eikä tarvinnut tassuja kastella.

taisi tosin mainita sykkeen nousseen jo hyppyä odotellessa. Mutta ammattilainen hoiti hommansa: lyhyt kiihdytys ja hallitusti yli, kuten kuvasta näkyy!

Sekä perjantaina että lauantaina ohjelmaan kuuluivat yhteiset ajelut. Järjestävä kerho hoiti risteysten blokkaukset mallikkaasti, ja vilkkaimmassa risteyksessä oli myös poliisipartio takaamassa letkan keskeytymättömän etenemisen.

Perjantaina suunnistimme kohti Bauskan kaupunkia, jossa tutustuimme Rundalen palatsiin. 1700-luvulta peräisin oleva barokkilinna rakennettiin aikanaan Kuurinmaan herttuan kesäasunnoksi. Ajatus kesäasunnosta tuo ehkä yleensä mieleen hieman vaatimattomamman rakennuksen. Palatsissa on noin 130 huonetta, joihin kuuluu myös valtaistuinsali. Kultaisia ornamentteja, marmoria, taidetta seinillä ja muuta loistoa – siinäpä sitä historiaa ja kulttuuria meidän motoristien katseltavaksi.

Kymmeniä tuhansia ristejä

Toinen ajelu suuntautui Liettuan puolelle, noin 80 kilometrin päässä olevalle Ristien kukkulalle (Hill of Crosses), joka sijaitsee Šiauliai kaupunkin pohjoispuolella. Liettualaiset olivat alkaneet tuoda ristejä vanhan linnavuoren alueella sijaitsevalle kukkulalle 1800-luvulla Venäjän keisarikunnan miehityksen aikana epäonnistuneiden kansannousujen jälkeen. Ristit olivat olleet muistoja kansannousun aikana kadonneiden perheiden jäsenistä.

Vuosikymmenten aikana kukku-

lalle oli tuotu lisää ristejä, mutta välillä niitä oli hävitettykin. Esimerkiksi Neuvostoliiton vallan aikana paikalle pystytetyt 1000–2000 ristiä oli tuhatta tiittävästi jopa neljä kertaa maansiirtokoneilla, ja koko kukkula oli yritetty lanata tasaiseksi. Tästä huolimatta liettualaiset toivat ristejä paikalle uudelleen ja uudelleen.

Kun kommunistivalta oli päättyneessä, ristien määrä alueella alkoi lisääntyä ja nykyisin niitä on laskettu olevan yli satatuhatta. Uusia ristejä saa tuoda alueelle vapaasti ja niiden, samoin kuin krusifiksien, määrä kasvaa jatkuvasti turistivirtojen vaikutuksesta.

Itselleni ristikukkulalla tarina kertoo tyhjän ristin sanomasta. Kristuksen ylösnousemisen voimaa eivät maalliset vallat ja voimat kykene tukahduttamaan – edes mahtavilla puskutraktoreilla. Mieleeni tulevat laulun sanat ”Tuhkasta nousee aamu, aamu uus, ikuinen. Tuhkasta nousee aamu, jos vain uskot Kristukseen.”

Takaisin kotoiseen sateeseen

Varhain sunnuntaiamuna oli aika lähteä kotia kohti. Olimme varanneet liput jo iltpäivän laivaan Tallinnasta Helsinkiin. Usean päivän ajan minulla oli ollut outo tunne siitä, että matkasta puuttui jotain kotoista, mutta mitä? Tallinnan lähestyessä palattiin sitten tuttuun kesän 2017 päiväjärjestykseen. Muutama kymmenen kilometriä ennen kaupunkia alkoi kunnan kaotosade. Suunniteltu pikavisiitti kaupungilla supistui sateen pitelyksi satama-alueella.

Toiseen suuntaan kukkulalta avautui iso, tasainen ruohokenttä teltoille ja pelaamiselle.

Laivalla vaihdetuista Facebook- viesteistä päätellen sateesta pääsivät nauttimaan myös perässäme ajelleet.

Viimeisenkin ajomatkan Helsingistä Jyväskylään saimme taivaltaa aikamoisessa rankkasateessa. Mutta vaikka kelit olivat, mitä olivat, kotiin päästyä oli mielessä: ensi vuonna uudestaan, jos Herra suo. EMC 2018 järjestetään tulppaani- maassa Hollannissa. Toivottavasti nähdään siellä!

Martti Jantunen

Ristikukkula kertoo, että Kristuksen ylösnou- semuksen voimaa eivät mitkään maalliset vallat ja voimat kykene tukahdutta- maan.

Ajatus kesäaunnosta tuo yleensä mieleen vaatimattomamman rakennuksen kuin 130-huoneinen Rundalenin palatsi. Kuva: Martti Jantunen.

EMC-rallin toinen ajelu suuntautui Liettuaan. Kohde oli Ristikukkula ja läheinen luostari.

"Kylläpä niitä ristejä on paljon! Satoja tuhansia kuulemma."

Lähtöamun kahvit. Paljon rakkautta sekä hengen ja ruumiin ravintoa saaneena suuntaamme kotia kohti!

Vastuunkantajien viikonloppu: Keltanokat Kiponniemessä

Vastuunkantajien viikonloppu. Vastuuta kannetaan, vastuu painaa ja sitä jaetaan. Mitä minä siellä teen, kuulunko joukkoon ja sovinko siihen seuraan? Monenlaiset kysymykset risteilevät ensikertalaisen mielessä.

Saavumme Kiponniemeen ja meidät ohjataan majapaikkaan. Iloksemme löydämme itsemme viihtyisän mökin portailla aivan päärakennuksen kupeelta. Parisunnan onni on huomioitu, eikä meitä ole erotettu naisten ja miesten tiloihin. Ystävällistä; tunnen itseni tervetulleeksi.

Päätän pedata sängyt, jotta illalla on helpompi vain rojahtaa vällyjen väliin. Enhän yhtään tiedä, kuinka pikkutunneille saakka täällä on tapana viivähtää syvälisten keskustelujen pyörteissä.

Kello lähenee päivällisaikaa, jolla tapahtuman on määrä alkaa. Lähdemme etsimään ruokalaa. Aula on vielä kovin hiljainen, mutta ihana ruuan tuoksu leijuu ilmassa. Suuntaamme seisovan pöydän antimille. Meitä varten on koottu varsin herkullinen ateria, on salaatteja ja paistosta, kasvisgratiinia ja päälle jälkiruokaa. Täällä ei pääse uuma kapenemaan, sen tiedostan heti.

Pikku hiljaa voimistuva puheensorina täyttää ruokalan ja helppo-

PeeTee Juntumaa piti hyvän luennon vastuunkantajien päivillä. Takana Anne Juntumaa ja Esa Anttila värkkäivät mikrofonia päälle, Minna Ollikainen neuloo.

tukseksi näen muutamat tutut kasvot, muutamat ehkä tutut, ja sitten monta aivan vierasta. Nahkaliivit GR:n logoilla ympäröivät meitä joka suunnalta. Onneksi kuulumme samaan jengiin. Suuntaamme pöytään, jossa näkyy oman alueen kavereita. Ruokasalin tunnelmaa keventää hämyinen kynttilävalaistus. Kun viimeisetkin ruuanmurut on piilotettu vatsanahan alle, läh-

demme kohti ensimmäistä iltatilaisuutta.

Kuulumisia laidasta laitaan

Tilaisuuden vetäjä ohjaa porukan nopeasti muutamaaan penkkirivistöön ympyrän muotoon, jolloin meillä on parempi yhteys toinen toisiimme. Näin on ollut kuule-

ma tapana, ja perinne jatkukoon. Siunataan tilaisuus, lauletaan yhdessä muutama laulu ja jokainen saa vuorollaan kertoa tämänhetkiset tunnelmansa, mitä vain mieleen tulee. Ehdoton pyyntö on, että motoristin ajovaline nimetään merkilleen.

Ajatus poukkoilee. Mitä ihmettä keksin kertoa, että vaikutan tarpeeksi asialliselta ja vakavasti otettavalta, eikä kuitenkaan liian vakavalta? Kuuntelen tarinoita ja tunnelma vapautuu kertomus kertomukselta. Kuullaan Herran johdattavuudesta ja töppäilyistä ajomatkoilla. Jokainen värittää tarinaansa omalla persoonallaan. Nauru remahtaa aika-ajoin. Sanan säilää heilutellaan leikkisästi prätäkamerkeistä, kisamieltä löytyy, oma on paras.

Sydän pompottaa, kun oma vuoro koittaa, vaikka jo odotin sitä. Kyytiläisenä en kehuskele merkeillä tai reiteillä. Kerron, miten olen kokenut Herran johdattaneen meitä GR-kerhon pariin, ja lopuksi nolon tarinan omasta ainokaisesta ajokokemuksestani Honda Monkeylla muutama vuosi sitten. Saan myötätuntoa ja tunnen, että olen silti hyväksytty joukkoon. Hymylyttä.

Kaikkien tarinoiden jälkeen lau-

Toivo Yrjölä, Martti Olsen, Risto Joutsiniemi sekä Tarja ja Jarkko Lehteinen vastuunkantajapäivillä.

Vastuunkantoa Gospel Ridersissa

lamme vielä yhdessä. Pyhä Henki täyttää huoneen ja tulee todella hyvä olo. Porukka nousee seisomaan ja hallelujaa kaiku katon läpi taivasiin saakka; siltä ainakin tuntuu. Mahtava yhteys!

Odotan näiltä muutamalta päivältä paljon! Iltapalan jälkeen lähdemme mökkiimme haeskelemaan unta. Mies nukkuu jo, mutta minun luokseni uni ei löydä. Harmittelen illalla juomaani kahvia. Pyörimisen jälkeen nukahdan kuitenkin muutamaksi hetkeksi. Aamulla ei ole kovin nukkunut olo, mutta pääsen kuitenkin ylös sängystä.

Monelta kannalta

Lauantaipäivän kulku on lähinnä tilaisuus ja ruoka, tilaisuus ja ruoka. Missään vaiheessa ei ehdi tulla nälkä. **PeeTee Juntumaa** pitää erittäin mielenkiintoisen luennon hyvästä johtajuudesta ja siitä, miksi moni lopettaa hyvin alkaneen työn kuitenkin huonosti. Jään miettimään aihetta ja peilaan sitä omiin elämäkokemuksiini. Viisaita ajatuksia. Aion pureskella niitä myöhemminkin.

Aina välissä lauletaan. Musiikkopariskunta **Esa ja Minna** hoitavat hienosti oman tonttinsa ja auttavat kokonaisuuden luomisessa. Laulu innoittaa porukkaa uusiin sfääreihin, lähemmäs Jumalaa.

Päivän aikana saan opastusta tietoteknisiin asioihin, kuten kerhon sivujen päivittämiseen. Mielenkiintoiset aiheet jatkuvat, kun siirrytään kerhon tämän hetken arviointiin ja tulevaisuuden näkyymiin. Pohditaan ensin pienryhmissä ja kootaan niitä sitten joukolla kasaan. Tunnen kuuluvani yhteen tämän jengin kanssa. Iloitsen siitä, miten tosissaan kaikki ovat. Tämä ei ole pelkkä leikkimielinen harastus, vaan siinä ollaan mukana koko sydämellä. Myös evankeliointi nousee vahvasti esiin muun kerhoiluasian rinnalla. Ilosanomaa ollaan viemässä ja elämässä todeksi, jokainen omalla sarallaan ja omalla tavallaan.

Ryhmätöiden päätyttyä suunniteltua taukoa siirretään, koska keskustelu jatkuu vielä vilkkaana. Tässä kohtaa teen pienet oharit ja lähdän haukkaamaan happea. Sisällä istuessa on jäänyt huomaa-

Puheenjohtaja Mika ja Pike Saarinen sekä Maria Kiukainen seuraavat tarkasti puhujaa. Pertti "Jawa" Kiukainen pohtii kuulemaansa.

matta, miten ulos on hiipinyt lähes talvi. Lenkkarit juoksuttavat kuitenkin mukavan matkan ja raikas pakkasilma tekee hyvää. Katselen Luojan luomaa maisemaa, makustelen kaikkea kokemaani ja nautin olostani. Palatessani pääsen suihkun kautta suoraan syömään.

Tästä on hyvä jatkaa

Illalla on yhteinen hartaus, jossa nautitaan myös ehtoollinen. Saarnavuoro on osoitettu **Latelle**, jonka savon murre ja koko olemus tuo oman sävynsä hetkeen. Puhuttelevia sanoja. Rukouksen henki on vahva ja herkistää mielen. Hetkessä on sitä pyhää ja puhdasta, josta jokainen haluaa ja on armoitettu saamaan osansa. Ja Herrahan jakaa, alttiisti ja soimaamatta!

Iltatilaisuuden jälkeen on naisten vuoro lähteä rantasaunaan. Saunassa on naisten kesken mukava tunnelma, asioita ruoditaan maan ja taivaan väliltä. Hyväntahtoinen porukkapainostus saa minutkin hyppäämään hyiseen järviveteen, mutta kokemus on virkistävä.

Sunnuntaiaamuna jääme aamupalapöytiin. Laulamme yhdessä ja yksi toisensa jälkeen nousee todistamaan kokemuksistaan Jumalan tiellä. Suunniteltu viikonlopun kooste saa jäädä, kun Pyhä Henki

ohjaa toisin. Rukous valtaa alaa ja laskemme käsiämme siunaten toistemme päälle. Tilanne jatkuu ruokailuun saakka, ja sen jälkeen onkin aika hyvästellä.

Innostunein mielin lähden kotia kohti. Käymme mieheni **Markon** kanssa läpi viikonlopun tapahtumia. Hänen kokemuksensa on sama kuin minun. Tästä on

hyvä jatkaa. Nyt on jo paljon enemmän evästä, jolla tehdä matkaa GR:n joukoissa. Saimme tutustua moniin uusiin ihmisiin. Siunattu, rentoutunut ja mukava olo. Kiitos Jeesus ja kiitos Gospel Riders.

Teksti: Jutta Koskelainen
Kuvat: Jouko Virta

HIETALAHTI JA POJAT OY

TOIMITTAA BETONISTA

- TEOLLISUUSHALLIT
- MAATALOUSELEMENTIT
- VÄESTÖNSUOJAELEMENTIT
- BROILERHALLIT
- ASUINRAKENNUKSET

Hietalahdentie 46, 69510 HALSUA

puh 06 860 5000 keskus
fax 06 860 5070
hp@halsua.fi
myynti@halsua.fi
www.hietalahtijapojat.fi

Minä ja pyöräni

Margit iloitsee Heritage Softailistaan, jota hän sanoo unelmiensa ajopeliksi. Sen saaminen ei ole ihan tavallinen tarina.

Margit Kukkonen ja Harrikka evankeliumin asialla

Lohjalainen Margit Kukkonen ajoi muhkeäänisellä Harley-Davidson Heritage Softaililla Taavetin torille heinäkuun ensimmäisenä keski- viikkona. Hän oli yksi seitsemästä Gospel Riders -moottoripyöräkerhon jäsenestä, jotka osallistuivat valtakunnalliseen 7xSF-kiertueeseen Itä-Suomen ajoryhmässä.

Edellisen kerran Margit oli 7xSF kiertueen mukana Luumäellä neljä vuotta sitten. Silloin hänen allaan oli 800-kuutioinen Honda Crossrunner, mutta sen jälkeen ajopeli on uusiutunut.

Kuinka päädyit juuri Harley-Davidsoniin?

–Se on ollut pitkäaikainen haaveeni. Juuri tällainen Heritage Softail on unelmieni ajopeli, mutta sen saaminen ei ole ihan tavallinen tarina.

Luopumisen kautta uuteen

Margit kertoi aikoneensa lähteä 7xSF kiertu-

eelle vanhalla pyörällään ja Lapin ajoryhmään. Keväällä tapahtui kuitenkin jotakin odottamatonta. Oma isä sairastui vakavasti ja Margit päätti ryhtyä tämän omaishoitajaksi.

–Se merkitsi luopumista paljon, myös entisestä moottoripyörästä. Pääsin kuitenkin käymään eräässä gospel riderien kokoontumisajossa, jonka aikana Jumala alkoi puhua minulle, että saan vielä unelmieni moottoripyörän.

Meillä on ihmeellinen taivaan Isä

Viesti vahvistui Margitin sydämessä siinä määrin, että hän kysyi eräänä iltana isältään, ei kai tämä ole hankkimassa Harrikkaa hänelle.

–Isäni purskahti itkuun ja sanoi, että sen piti olla yllätys. Kukaan ei ollut asiasta minulle sanonut mitään, joten harasin ensin vastaan. Mitä veljenikin sanovat? Harrikka oli kuitenkin tulos, ennakkoperintönä. Isä oli kaikessa hiljaisuudessa hoitanut asian ja maksanut pyörän.

–Hän sanoi käsittäneensä, kuinka tärkeää minulle on evankeliumin vieminen moottoripyörällä. Kyllä meillä on ihmeellinen taivaan Isä! Tämäkin asia kertoo siitä, miten hän pitää meistä huolta.

Kiitollisin mielin 7xSF:llä

Margitin viime syksynä saama Harrikka on niin uusi, että Taavetin torille tullessa sen matkamittari näytti 2991 kilometriä. Margit sanoo olevansa unelmiensa ajokista tosi onnellinen, mutta ennen kaikkea kiitollinen Jumalalle ja omalle isälleen.

Seuraavana viikonloppuna Margit, yli 30 vuotta moottoripyöräilyä harrastanut gospel rider, ajoi gr-motoristikavereiden mukana Imatralle, jossa he olivat kohtaamassa Imatranajoihin saapuneita motoristeja ja muitakin ihmisiä.

Juhani Partanen

Pastorin palsta

Kehityksen tiellä

Kehitys kehitty -sanonnalla halutaan kertoa, kuinka kaikki maailmassa edistyy jatkuvasti. Muutosta tapahtuu kaikilla elämänsäaloilla, joskus hyvään, joskus valitettavasti huonoon suuntaan.

Olemme saaneet ihastella Patrik Laineen ja Lauri Markkasen hämmästyttävää kehitystä. Molemmat ovat edenneet urheilulajiensa ehdottomaan eliittiin maailmassa. Sellainen kehitys ei ole ollut sattumaa. Vaikka he ovat erittäin lahjakkaita, se ei yksin riitä. Taustalla on suuri intohimo omaan lajiin sekä ääretön määrä harjoitusta. Tuhansia laukauksia kohti maalia ja heittoja kohti koria. Penkkiurheilijan on vaikea ymmärtää, miten se on edes mahdollista. Edelleen kuitenkin sanotaan, että heillä on varaa kehittyä vielä paljon paremmiksi pelaajiksi.

Meille motoristeille tärkeää on ajotaito ja sen kehittyminen. Emme voi koskaan olla liian varmoja ja täysin oppineita. Jos tunemme niin, olemme vaarassa. Voimme kehittää ajotaitoa ennakoivan ajon kursseilla. Myös kertyneet kilometrit ja jokainen ajokausi kehittävät ajotaitoa. Toisaalta ne eivät välttämättä kerro siitä kovin paljon.

Temppuvideoita katseltuani olen hämmästellyt sitä uskomatonta pyörän hallintaa ja taitoa, suoranaista akrobatiaa. Sekin taito on äärimmäisen harjoittelun ja lukemattomien toistojen tulosta. Ei siis kannata kokeilla samaa kotona eikä yleisillä teillä.

Ratamootoripyöräilijä Jarno Saarinen oli äärettömän taitava kuljettaja. Suurena lahjakkuutena ja tinkimättömänä harjoittelijana hän halusi kehittyä ja kehittää lajiaan. Hä-

nen uhkarohkea roikotustekniikkansa, jolla voidaan viedä pyörä mutkiin suuremmalla nopeudella, on edelleen käytössä.

Entä hengellinen kehitys; olenko kehittynyt ja kasvanut siinä? Haluanko sitä? Olenko kehityskelpoinen, vai tuntuuko siltä, että edellytykseni ovat menneet? Olenko peräti taantunut? Uskon että nämä kysymykset ovat aiheellisia, ja niitä on syytä joskus kysyä rehellisesti itseltään.

Kun Paavali opasti Timoteusta kehityksen tielle, hän puhui urheilutermein. "Harjoita itseäsi jumalanpelkoon -- ole uskovien esikuva puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa, uskossa ja puhtaudessa. Pidä huolta lukemisesta, kehottamisesta ja opettamisesta" (1. Tim. 4:7, 12-13).

Herran tarkoitus on kehittää ja kasvattaa meitä kuvansa kaltaisuuteen siitä huolimatta että, olemme oman taustamme ja aikamme lapsia. Meillä on ominaispiirteemme ja luonteemme sekä vahvuutemme ja heikkouktemme.

Taipumuksemme ja tapamme voivat olla joskus tosi lujassa, muuttuminen ei ole helppoa. Kuitenkin tiukka harjoittelu palkitaan tässäkin lajissa. Jos asenteemme on oikea ja haluamme kehittyä, Herra on kanssamme ja auttaa. Hän on paras valmentaja.

Ihmisuhteet ja kohtaamiset ovat hyviä treenipaikkoja. Näin oli opetuslastenkin elämässä. Kerran he uskoivat Jumalan tahdoksi toivottaa samarialaiselle kylälle tu-

hoa ja tulta taivaasta. He olivat oman, vanhan luontonsa vallassa, mutta erehtyivät ajattelemaan sen olevan Jumalan tahto. Jeesus joutui nuhtelevaan heitä: "Te ette tiedä, minkä hengen omia te olette" (Luuk. 9:55). He eivät tiedostaneet, kuinka laupiaita ja armahtavia heidän tulisi olla Herran opetuslapsina.

Mekin voimme unohtaa kärsivällisyyden, ystävällisyyden ja itsehillinnän. On helppo noudattaa vanhaa mallia; ärähtää tiukan paikan tullen ja olla sama hermokimppu kuin ennenkin. Tai sitten voimme päättää muuttua Herran avulla.

Pietari muistuttaa kahdesta kehityksen lähtökohdasta: Kasvakaamme meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa (2. Piet. 3:18). Ensin armo, jonka saamme omistaa ja josta saamme elää. Toiseksi, saamme oppia tuntemaan armahtajaamme Jeesusta yhä paremmin. Hänen Sanansa ja opetuksessa ovat kuin lampun valo, joka johdattaa meitä tässä pimenevässä ajassa ja auttaa tuntemaan häntä ja kasvamaan hänessä.

Arto Koivukoski

Gospel Riders -kerhon asiat

Kun kerran Gospel Riders -kerhossa on asioita, mitkä ovat totta

Kun kerran Gospel Riders -kerhossa on asioita, mitkä ovat kunnioitettavia ja oikeita

Kun kerran Gospel Riders -kerhossa on asioita, mitkä ovat puhtaita

Kun kerran Gospel Riders -kerhossa on asioita, mitkä ovat rakastettavia ja hyvältä kuulostavia

ja kun niissä on jokin hyve ja jotakin

kiitettävää, niin ajatelkaamme ja korosta-
kaamme niitä asioita. Niin tehden olemme
tukemassa toinen toistamme.

Ammennettu Raamatusta:

Sitten vielä, veljet, kaikki, mikä on totta, mikä kunnioitettavaa ja oikeaa, mikä puhdasta, rakastettavaa ja hyvältä kuulostavaa, jos on jokin hyve ja jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa. (Filippiäiskirje 4:8.)

Kerhon säännöissäkin mainitaan toinen toistemme tukeminen.

Nämä ajatukset tulivat mieleeni vastuunkantajapäivillä Kiponniemessä.

Toivo J. Yrjölä
Helsingin aluevastaava

Tulossa:

2.-4. 2.2018 moottoripyöränäyttely Helsingin Messukeskuksessa. Gospel Riders on jälleen mukana omalla osastollaan - tervetuloa mukaan!

16.-18.3.2018 Motoristin huoltopäivät.

26.5.2018 Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry:n kevätkokous, Tampereen alue.

13.-15.7.2018 MOJ-meeting Siikaniemen kurssikeskuksessa Hollolassa. Se on samalla koko 7xSF-kampanjoiden sarjan päätösjuhla.

Gospel Riders -alueosastot ja yhteystiedot

Puheenjohtaja

Mika Saarinen, 040-502 2004
mika.saarinen@gospelriders.fi
puheenjohtaja@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Helmer Kuusmin, 040-702 5804
vice.president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesmäki, 0400-734240
jasenkirjuri@gospelriders.fi

Talousvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen, 050-524 2462
pertti.kiukainen@gospelriders.fi
talous@gospelriders.fi

Mediaavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400-562 088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
media@gospelriders.fi

Kerhotavarakauppa

Eeva Joutsenvirta
materiaali@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

PeeTee Juntumaa, 041-430 3000
ptjuntumaa@gmail.com

Aluevastaavat

Tiedot alueiden muista vastuuhenkilöistä löytyvät GR:n nettisivuilta kohdasta aluetoiminta: <http://www.gospelriders.fi>

Botnia

(Kokkola, Ylivieska ja Pietarsaari)
Seppo Kauppinen, Kokkolan alue
050-546 0155, botnia@gospelriders.fi, seppo.kauppinen@jippii.fi
Timo Qvist, Ylivieskan alue,
044-323 0911, qvistet@gmail.com.
Jens Sjölin, Pietarsaaren alue,
050-505 3502, jens.sjolind@multi.fi.

Espoo

Sonja Hellén-Nieminen, 040-543 0608
sonja.hellen-nieminen@gospelriders.fi
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040-588 9534,
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Toivo Yrjölä, 050-500 3507
toivo.yrjola@kolumbus.fi
helsinki@gospelriders.fi

Hyvinkää

Anu Enden, 050-566 4974,
hyvinkaa@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Marko Koskelainen, 040-847 5487
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050-352 4805,
tiina.seitoja@gospelriders.fi
parikkala@gospelriders.fi

Jyväskylä

Kimmo Lahtinen, 040-537 8132
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko

(Kouvola, Kotka)
Jukka Parkkinen, 044-045 1001,
kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

Jani Suontausta, 044-966 5627,
kainuu@gospelriders.fi

Keuruu

keuruu@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041-430 3000,
ptjuntumaa@gmail.com,
lahti@gospelriders.fi

Lapland (Lappi)

Mikko Saukkonen, 041-549 4664,
Ari "Arppa" Savuoja, 0400-946 432

Lännentie (Lohja)

Ari Maaranen, 041-504 4523
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050-584 2857
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Mikko Saukkonen, 041-549 4664,
Ari "Arppa" Savuoja, 0400-946 432
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, 044-092 8192
pohjois.karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Kaj Klinga, 050-598 2733,
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Minna Järvinen, Satakunta etelä
0400-719 536, minna.jarvinen@gospelriders.fi, satakunta@gospelriders.fi, Jarkko Lehtinen, Satakunta itä 044-982 5740, jarkko.lehtinen@gospelriders.fi, Rami Järvinen Satakunta pohjoinen, 044-526 8191, rami.jarvinen@gospelriders.fi

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040-839 3615
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesmäki, 0400734240
tampere@gospelriders.fi
pekka.vesamaki@gospelriders.fi

Turku

Arto Koivukoski, 050-514 6761
arto.koivukoski@gospelriders.fi,
turku@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045-889 4284
viitasaari@gospelriders.fi

Gospel Riders Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312

Gospel Riders Espanja

Juan Garcia Martinez
info@yosamotor.com
suomen- ja englanninkieliset yhteydenotot Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462
famoso36@hotmail.com